

XLI. De sancto Marco sermo vnicus.
Similis factus ē
 leoni in operibus suis. i. Ma-
 cba. inq. Dicit Grego. R
 quia p damorem in deserto. qd p̄prium est
 leonis. sanc⁹ marc⁹ suū exodus est euāgeli⁹
 um recte leo figura. quē ezech. ppheta in ve-
 ter testamento. & Iohann. in nouo sub forma
 & figura leonis ambo in spū cū euangelistis
 certis p̄pulerūt. nec immerito: quia p ru-
 gitu sui euāgeli⁹ virtute mirifica dei ec-
 desiaz edificauit. cuius vitā glōsam sicut in
 passionali legi. crebra miracula attestatur
 et h̄c breviter tacita de sancto marco suffici-
 am. Nam qui de eius vita & miraculis p̄di-
 care voluerit. in ei⁹ legenda copiosa materia
 inueni. Nunc verbi p̄positū ad nrām edifi-
 cationē inflectamus: aliquid ex eo eliciētes
 qd ad laudem dei & bni⁹ sancti edificet mo-
 ratori. Nam vt ait Aug⁹. Nullus maior
 rex eius sanctis honor poterit exhiberi: q̄
 viros provisib⁹ imitemur. de eoz vita & do-
 minia nr̄is morbo aliquod attrahentes per qd
 eis assimilati ad eoz consorciuz veniamus.
 Quia igit̄ beatus marcus ex similitudine
 leonis ad tantā vite sanctitatē est p̄motus:
 vi eius memoria in ecclesia dei celebris ha-
 beamus. innueamur & nos leonē vt ex ei⁹ p̄ri-
 eribus & acib⁹ nrām vitā similiter emen-
 remus. De leone tria p̄ ordinē p̄currentes
 s̄ de leonis diuersa acceptione. scđo de leo-
 nis hic intenti electio. tertio de p̄prietatū le-
 onis ad iustuz hoīem applicatione. Primo
 dicimus de leonis diuersa acceptione. de q̄
 dici Greg⁹. Quia natura vniuersiū q̄ rei
 ex diuersitate cōponit: ideo in sacro eloquio
 prem qualibet licite diuersa signant. qd de
 leone qui in manib⁹ est exemplificat ita di-
 cens. Ecce leo habet virtutē & seuiciā. Ex vir-
 tute signat deū & iustū hominē. deū qui vir-
 tum habet ex natura. iustū hominem qui
 virtute habet ex gratia. Ex seuicia aut̄ dy-
 aboli signat. & aut̄ leo deū iustū hominē
 & dyaboli significat euidenter legim⁹ in scri-
 pta. Nam de leone deo dicitur Apoca. v.
 Ecce vici leo de tribu iuda: radix dauid.
 In quo xp̄s natus ex semine dauid describi-

tur quē deus pater rugitu diuine fortitudis
 a mortuis suscitauit. De leone aut̄ dyabolo
 dicit. i. De. v. Fratres sobrij estote & vigila-
 te. qz dyabolus tanq̄ leo rugiens r̄c. Dele
 one vero iusto hoīe dicit in puer. Justus q̄i
 leo confidit. absq̄ terrore erit. qd exponens
 Greg⁹. dicit. Qui sua spontanea mortifica-
 tione p̄tra aduersa omnia fortitudinez securi-
 tatis haber. leo ague nuncupat. Scđo di-
 cemus de leonis hic intenti electione. obmit-
 tentes ergo primū & scđm leonez eo q̄ diui-
 ni leonis virtus & fortitudo inattingibilis sit
 & inexplacabilis. & scđi leonis seuicia & mali-
 cia abominabil. de teritio leonis sc̄ iusto bo-
 mine: eo q̄ hoc ad instructionē morū nobis
 hic p̄ficiat p̄sequimur. **T**ertio ḡ di-
 cemus de p̄prietatū leonis ad iustū hominē
 applicatione. Propter qd scienduz q̄ sicut
 in naturis rerū legim⁹: leo obmissis multis
 alijs sex haber. p̄prietates. Consueuit enī ve-
 stigia sua cauda p̄planare. rugitu suo catu-
 los suscitare. bestias suo circuitu capriuare.
 dorsum cauda verterare. venatorib⁹ auda-
 cier obuiare. dormiens vigilare. Nec per or-
 dinem p̄sequētes. primo dicimus q̄ leo co-
 suevit p caudaz sua vestigia complanare. ne
 sua itinera deprehendant. Quid p vestigium
 nisi omnia tpalia: que sunt veroz & etenorū
 bonorū vestigia intelligimus? Scim⁹ autē
 q̄ vestigium nō est illud cur⁹ est vestigium
 sed similitudo eius. similiter cauda finis est
 eius cuius est cauda. Si ergo mentē pulsa
 uerit delectatio tpaliū bonorū que sunt dini-
 tie. honores. voluptates. cogitremus ad quē
 finem nos p̄trahant: qz excludunt ateris bo-
 nis & p̄trahant ad infernum. Non ergo atten-
 damus ad hoc qd iam apparet: sed quo nos
 p̄trahant. & eadez tpalia q̄ vestigia sunt ve-
 torū bonorū p p̄siderationē finis tanq̄ per
 caudam a nostris cordib⁹ deleant. dicentes
 intra nos illud. Mat. Quid p̄detis si bo-
 mo lucretur vniuersum mundū. anīe vero
 sue detrimentū faciat & sic in hoc primo actu
 leonē congeue imitamur. Deleto ḡ his ve-
 stigiq̄s vt in reliqui nō impediāt. scđo imi-
 temur leonē in rugitu. p quē leo catulos su-
 os mortuos natos suscitat ad vitam. Sic &
 nos animā nrām p̄ter dilectionē p̄diciorū

Sermo

temporalium: et inordinatum usum eorum de mortificaram prout fortissime per nos ad vitam meritaria suscitamus. lugentes et valens dissumo clamore rugientes morte ante nostrae quam ex inordinato affectu et malo usu incursumus predicatorum hunc rugitum per nos deo taliter efficaciter exhibentes: ut dicere possimus cum Job. iij. Tunc inundatis aque sic rugitus meus quod exponens Gregorius dicit. **D**um enim eti mebris sue oculis diuina iudicia anteponunt: dum de occultis super se sententia trepidat dum ex una preculpas et ex aduerso distractum dei iudiciorum cogitant: quod si quidam in eis aquarum moles et flumina colliguntur: que in meritis rugitus quod si in subiecta littera deflunt: quem rugitum per nos dauid exhibuit cum dicit. **R**ugiebas a gemitu cordis mei. Cordis dolorem non vocis clamorem volens intelligi. **S**ed quid poterit commissa penitendo diluere. nisi penitenda cum summa diligentia caueantur: Sic enim dicit Gregorius. Cura penitentia est peccata presertim sic penitere: ut penitenda non iterum committantur. **Q**uid enim poterit iam lauisse si iterum sordido inquinemur? **L**etio ergo leone iterum imitemur: qui bestias nouit suo circuitu captiuare. sic enim legitur de leone. Qui cum virgente fame predicta vult capere horribilem emittit rugitum. ad cuius sonitum omnia animalia stant territa: et stupescita expectantes edictum sui regis cum tremore tunc cursu suo circuit animalia: et non audient transgredi cursum illud. sic et nos qui per rugitum profunde per nos mundauimus a nostris peccatis. nunc superest ut sollicita circumspectione circuitemus bestias nostras. et nostros bestiales motus statuentes eius terminum regularis discipline: quam nullatenus auemus transgredi. ne presentientes eis faciamus nostra nouissima peiora prioribus. dices singularemque affectu illud. Job. xxvij. **H**ucusque venies et non procedes ulterius: et bic constringes tumentes flatus tuos. statuentes eis talum terminum: ut solu sensum moueat: et nequaquam pheniant ad presentem. Quia ut ait Gregorius. Nulla nobis nocebit aduersitas si nulla datur iniquitas. Ita Augustinus. Concupiscentibus non consentire magna laus est: non sentire perfectio est. **G**erulus dicit bernardus.

Quid prodest mala non agere nisi de bonis opibus insudare? **L**Quarto imitemur leonem qui per commotionis dorsum cauda percudit. **Q**uid per dorsum nisi labore commotum nostris viribus. **Q**uid per caudam nisi finem ut prius diximus debemus accipere. **D**orsum quoque cauda percutimus: si considerates finem quoque non diu sublismus. et ex hac consideratione commoti: dorso nostro imponimus quicquid de bonis opibus possimus operari. cogitantes quod cito tempus veniat in quo nihil amplius in perpetuum possimus laborare. **A**n non sapiens Salomon eccles. ix. dorsum cauda percute docuit cum dicit. **Q**uodcumque potest manus tua facere instanter operare. quia nec opus nec ratio: nec sapientia: nec scientia erunt apud inferos quo tu properas. In quibus verbis predicta duo intelligi voluit. Nam in eo quod dicit. quodcumque potest manus tua facere de opere dorso imponendo monuit. in eo autem quod subiunxit: quia nec opus necratio nec de vite monuit breuitate. et hoc per caudam id est per finis considerationem fieri voluit: quod etiam paulus nos facere docuit: cum ad **H**ebreos. xiiij. dicit. Per patientiam curramus proponi nobis certamen aspicietes in auctorem fidei et consolatore iesum: qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem confusione contempta. Et subiunxit. Recogitate eum qui tales sustinuit aduersus semet ipsum a peccatoribus contradictionem: ut non fatigemini animis vestris deficientes. **A**c si dicat. Recogitate eum qui pro vobis laborare non cessavit: quousque omnibus completis dicit in cruce. **C**onsummatum est. hoc est. Omnia que pro salute hominum facere debui sunt completa. **P**ossimus etiam hanc sententiam aliter accipere: ut per dorsum opera per caudam que in fine est: in ultimum fidem continuata accipiamus. quod inserviamus lex precepit: ut omnia animalia in sacrificium oblata deberent cum cauda immolari. at si ex negligencia aliquid surrepererit: ut non omni tempore dorso commensurata opera imponamus. non iam cauda vel flagellum. sed formosissimis disciplinis dorsum usque ad effusione sanguinis flagellum. iuxta illud eccl. Seruo pessimo latera sanguinare. quod sed

vixit illud prouer. Vires non suppetunt? Respondemus qd ibidē subūgitur. Qui inspecto est cordis ipse intelligit; et obseruato rem anime tue nibil fallit. Verum qz nemo fm Boecium tam composite felicitate est qui sufficenter faciat in omnibus operibus quod oportet; ppter quod Csa. de omni hominī operibus dixit. Omnes iusticie nos sive sunt tanqz pannus mestruate; et qui no in aliqua parte cu statu sui qualitate rixef eo qz alij non tanta alij non taliter opera facant ut oportet; ppter infinitas negligētias quae cōmitimus incessanter. Ideo diuina misericordia nostrā salutem desiderans flagellis nos insequitur. ut quod minus est in operibus resartat per flagella. et ideo qualiter hoc flagella suscipiantur; et susceptra sufficiuntur leo iterum nos informat. Quinto ergo in naturis animaliū legitur de leone: qz cum se senserit a venatoriis insequi. tunc gloriosus valde se reputat. et vibrans caput et femens anio-gaudens preparat se ad bellum-nectunc silvas repent ne fugere videat sed in aperio campo se recipit ut a venatoriis insequētib⁹ facilius inueniatur. Dic et nos cu senserimus nos a domino tribulari loco nobis proxima gloria reputemus. et eisdem gaudentes ex intimo desiderio occuramus dicentes illud Audee. bo na cuius diu desiderata. et iam concupiscenti animo preparata. securus et gaudens venio ad te. An non veri gloriosi sumus. qui ex tribulatione certum pignus accipimus. quod ppteris accepti sum⁹ do⁹ vñ Iob. Quia acceptus eras deo: necesse fuit ut temptatio probaret te. An non vere gloriosi sumus qui ppteris singulariter deo placemus: sicut dicitur Judith. Omnes qui deo placuerunt per multis tribulationes fideles transferuntur non pro maxima nobis gloria reputabitur ppteris nos deus digna in sua gloria sublimare. dicente Ap⁹.ij. Corin. Id qd momentaneuz est et leue tribulatiōis supermodum in sublimitatem eternum pondus glorie operatur in nobis. quod considerans apostolus de suis tribulationib⁹ gloriatur dicens. Superabundo gaudio in omni tribulatione. uterū. sed gloriāmur in tribula-

tione. hęc tria bona et infinita alia iacobi considerans dixit. Omne gaudium existimat frates cu in temptationes varias incideritis. Verū quia dignuz est vt in bonis et fidelibus operibus lassati recreemur et in tribulationibus fatigati consolemur. ideo quid post predicta nobis eueniāt in leone iterum exemplatur. Ut Sexto ergo de leone legitur: qz apertis oculis quasi vigilans dormit⁹ ppter quod informamur. vt si post honoruz operum lassationē quietari: et post tribulatiōnum fatigationē cupimus consolari. interne contemplationi studiosius intendamus in qua si soporando volumus dulciter delēctari. Primum postpositis occasionū tumultibus introsum ingrediamur: et collectis affectibus de cūctis locis sopiais omnibus exterioribus sensib⁹. omnia interiora nostra ad dominū erigam⁹. et in ipm nos dulciter suspendamus. quod si fideliter agimus cōdescendit nobis dominus et ad nos ut ita direxim descendit. de sua nobis dulcedine proprias aliquid. per quod inebrati omniū labrum et tribulationū quas vñqz pertulimus mercedem accipimus gloriam. quod bene figuratum legimus Exo. xxxvij. vbi in legi datione dicit qz moyses ascendit in montem et dominus descendit. Quid per monrem nisi sublimis contemplatio accipitur. in quam cum ascendimus ut ad ea que ultra infirmitatem nostram sunt contemplando subleuemur: dominus descendit et aliqd de se ad gustandum anime exhibet. quod qn tumliber parum sit. omnium tamen laborū pariter et tribulationum. plenum accipim⁹ refrigerium-soluens dominus quod promisit Deutero.iiiij. Rerum omnium abundantia perfueris. et iterum inundationem maris quasi lac suges. et Esaias.lx. Nunc ridebis et afflues et mirabis et dilatarabis cor tuum: quando conuersa fuerit ad te multitudine maris scilicet omnium gratiaruz. De hac vigilia pariter et dormitatiōe dicit sponsa in canticis. Ego dormio et cor meum vigilit. quod exponeus Gregorius dicit. Sons dormio sed intus cor vigilat. quia dum exteriora quasi non sentio: interiora solerter apprehendo. et dum exteriores sensus ab hui⁹

Sermo

vite tumultibus sopia vacante mente: inter
na viuans apprehendo: tunc enim verba dei
mens viuacius penetrat: cum ad se admittat
re curas secularium tumultus recusat et.

LXIII. De philippo et iacobo.

Hec sunt viri misericordie: eccl. xlivii. Dicit gregorius. Qui contra bisormis for
tune insultus uniformi constata in mens mi
litari premuntur ut nec in aduersis deprecantur
nec in prosperis eleuentur: hic perfectus est vir.
In verbis ergo propositis gloriosi isti prin
cipes a virtute duplice commendantur: scilicet
a virili strenuitate: et a clementi pietate.
Primum ibi. Isti sunt viri secundum ibi. mi
sericordie. Primum exhibebant sibi secundum
nobis. Hec est enim religiosa iusticia ut unus
quisque sit sibi strenuus et alius sit benignus.
Esciendum autem quod tam isti prin
cipes scilicet philippus et iacobus quam ceteri apo
stoli: cum propter excellentem vite sanctitatem
cum propter innumeras gratias quas prece
teris sanctis tantum fundatores ecclesie a do
mino acceperunt: diversis sunt appellationi
bus in sacro eloquio nominati: eo quod eorum
sublimitas uno vocabulo non potuit des
ignari. Vocantur enim viri ut in proposito.
Principes ut in ps. Principes populorum
congregani sunt et. Angeli quia per eos an
gelorum exercitia: quorum est nunciare dum in
terrā essent positi nunciabantur. Vocabi
tū dī ut est illud in ps. Dī fortes terre vel
ele sunt. Dicuntur autem viri propriae vite
strenuitatem. Principes autem propter v
eritatem sublimitatem. Angeli propter putita
rem et nunciatorum veritatem. Dī propter mi
raculorum celebritatem. De primo nomine
exigente proposito ille mate sit presens sermo
de alijs vero in festo apostolorum petri et pau
li finiones habeantur. Dicimus ergo ad lau
dem et gloriam istorum principum verbū pro
positum scilicet. Isti sunt viri misericordie
quorum virilem constantiam Bern. decla
rat sic dicens. Apostoli sancti in vita sua ma
gnam habebant constantiam. Habet enim
in conuersatione continentiam. in predicati
one sapientiam. in passione patientiam. et in

bis tribus luce datus eorum strenuitas ap
parebat. Primo dico habebant in conuersa
tionē constantiam. In omni pueritiae ni
hil penitus admittentes in quo deum pos
sent offendere et propriam conscienciam macula
re. sensus exteriores et affectiones interiores
ab omni illicito continentes. Hec autem uni
uersitas continentie in triplici genere consi
stebat. Continebant enim se a mundi diui
tias. eligentes nudam paupertatem. a carnis
deliciis assumentes puram castitatem. a dyabolis
astutis negantes consensem et propriam
voluntatem. et in his tribus ab omni se pro
prio tenuabant plene et perfecte res corp
et anima resignantes: et in horum triuim oppo
sitis deo strenue fuentes. Primo dico co
tinebant se a mundi diuitias: eligentes extre
mam paupertatem respicientes in auctore
fidei iesu qui pauperiuit in ingressu: quia
ut dicitur Iude. i. Natus in diuiesorio in pa
sepium continuo reclinatur. Fuit pauperi
or in progressu: quia sicut Barth. di. Cul
pes foliæs habent: et volucres celli nidos: fi
lius autem hominis non habet ubi caput re
clinet. Fuit etiam pauperitimus in egressu:
quia nudus pendebat in cruce et mortuus pa
no inuoluitur alieno: quod considerantes di
scipuli in profundam valde paupertatem se
dimiserunt. De qua paulus pro se et coapo
stolis omnibus loquitur. i. Corin. iiij. dicens
Esurimus. siquid. nudi sumus et instabiles
vobis purgamenta huius mundi faci sumus
peripisma omnium oscilans adhuc. **T**erc
undo continebant se a carnis deliciis respu
entes omnem voluptatem. de quibus iterum
dicit apostolus. q. i. Corin. x. In carne am
bulantes non sumus carnem militamus. Ac si
dicat. Licet in carne viuamus: tamen carni
non viuimus. et iterum Ro. viij. Non sumus
carnem ambulauimus sed sumus spiritum. et
iterum in eodem. Debitores sumus non car
ni: nec sumus carnem viuamus sed sumus spiri
tum. Tertio continebant se a dyaboli astutis
sive a cordis viciis abnegantes propriam
luntatem. de quo iterum pro se et coapostolo
dicit Ro. xiii. Nemo nostrum sibi vivat: id
est sine voluntati: et nemo sibi moritur. Si
ue enim viuimus domino viuimus. sive mo